

មួយក្នុងមួយលាន

អរគុណ បងប្រុស។ សូមអរគុណបងប្រុស សាការាន។

ហើយអរណស្ក្រី មិត្តភក្តិទាំងអស់គ្នា។ ពិតជាល្អមែនទែនដែលបានមក ទីនេះម្តងទៀតនៅព្រឹកនេះ នៅឡូសអែនដឺលេស មុនមហាសន្និបាតដ៏ធំនេះ និង កិច្ចប្រជុំនាពេលខាងមុខនៃសប្តាហ៍ខាងមុខនេះ នៅសណ្ឋាគារ អ៊ីមបាស៊ី។ ខ្ញុំរំពឹង ថានឹងឃើញអ្នកទាំងអស់គ្នានៅទីនោះ។ ហើយយើងទាំងអស់គ្នាស្ថិតនៅក្រោម ការរំពឹងទុកយ៉ាងខ្លាំងដើម្បីជួបព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវរបស់យើង ដើម្បីឃើញទ្រង់នៅ ទីនោះ។ ទ្រង់បានសន្យាថាទ្រង់នឹងគង់នៅ “កន្លែងណាដែលមនុស្សប្រមូលផ្តុំគ្នា ពីរ ឬបីនាក់” ទ្រង់នឹងនៅទីនោះ។

2 ហើយខ្ញុំប្រាកដថាខ្ញុំបានជួបទ្រង់នៅព្រឹកនេះ ពេលខ្ញុំបោះជំហានឡើង នៅក្នុងសាលប្រជុំនេះ នៅពេលដែលមនុស្សទាំងអស់គ្នានឹងការទន្ទឹងរង់ចាំ ដ៏អស្ចារ្យ កំពុងរង់ចាំអាហារពេលព្រឹកនិងការអធិប្បាយ។ ហើយវាជាការល្អ ដែលប្រមូលផ្តុំនៅទីនេះជាមួយអ្នក និងទស្សនិកជនដែលស្តាប់តាមវិទ្យុ។ មាន ច្រើនណាស់នៅទីនេះ គេ...ខ្ញុំត្រូវចុះទៅជាន់បន្ទាប់ ហើយនិយាយទៅកាន់មនុស្ស ពីរបីនាក់។ ហើយបានឃើញការស្នើសុំជាច្រើន បញ្ហាដ៏ធំបេះដូង និងដ៏ធំផ្សេងៗ នៃរាងកាយរបស់ពួកគេ ហើយយើងមកទីនេះឥឡូវនេះ ដើម្បីអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក ឈឺ និងអ្នកមានទុក្ខ។

3 ដូចដែលខ្ញុំបានឈានដល់ជំហានកំពូល...ខ្ញុំកំពុងមើលបុរសចំណាស់ ឥឡូវនេះ។ គាត់បានមករកខ្ញុំ ហើយនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណាបាំ កាលពី ឆ្នាំមុន...” គាត់ថាគាត់មានជំងឺបេះដូងធ្ងន់ធ្ងរពេក...ពួកគេគិតថាគាត់នឹងស្លាប់។ ហើយបានអធិស្ឋានឲ្យគាត់ ហើយព្រះគុណនៃព្រះបានប្រោសគាត់ឲ្យជា។ ហើយ នៅទីនេះគាត់មានវត្តមាននៅព្រឹកនេះ ប្រហែលអាយុ ៨០ឆ្នាំហើយ គ្រាន់តែ រីករាយ។ ដូច្នេះវាធ្វើឱ្យយើងទទួលបានក្តីសង្ឃឹមថ្មី។

4 ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំពិតជាសុំការអធិស្ឋានរបស់ប្រជាជននៅក្នុងទឹកដីតាមវិទ្យុ ក៏ដូចជានៅទីនេះដែរ។ បន្ទាប់ពីខ្ញុំចាកចេញពីកិច្ចប្រជុំនេះ ខ្ញុំនឹងទៅអឺរ៉ុប ចុះទៅ អាហ្វ្រិក និងជុំវិញ ក្នុងការប្រជុំ។ ហើយវានឹងកើតឡើងដោយនិមិត្ត ដូច្នេះវា

នឹងក្លាយជាកិច្ចប្រជុំដ៏អស្ចារ្យមួយនៅទីនោះ ខ្ញុំប្រាកដណាស់។ ហើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ជាច្រើនឆ្នាំមកហើយថាព្រះអម្ចាស់មានព្រះទ័យចង់ឱ្យខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ។ ការបម្រើដ៏រាបទាប និងពុំនូវកិច្ចដែលទ្រង់បានប្រទានឱ្យខ្ញុំ ខ្ញុំគិតថាទ្រង់មិនទាន់បានបញ្ចប់ជាមួយនឹងវានៅឡើយទេ នៅទីនោះ។ ហាក់បីដូចជាអាចមានព្រលឹងនៅកន្លែងណាមួយដែលខ្ញុំអាចចាប់បាននៅក្នុងសំណាញ់នៃដំណឹងល្អ មួយដែលទ្រង់ប្រទានឱ្យខ្ញុំដើម្បីមើលមនុស្ស ជាផ្លូវក្នុងការព្យាបាលដោយព្រះ អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ ហើយខ្ញុំពិតជាសុំការអធិស្ឋានរបស់អ្នក ទាំងអ្នកនៅទីនេះ និងអ្នកដែលចេញស្តាប់តាមវិទ្យុ។

5 ខ្ញុំមិនមានពេលគ្រាន់តែយកអត្ថបទនិងអធិប្បាយ ដែលខ្ញុំរំពឹងថានឹងអាចបន្ទាប់ពីពីរបីនាទីនៅទីនេះក្នុង—ក្នុង...សាលប្រជុំនេះ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែនិយាយទៅកាន់អ្នក—បន្តិចទៀតនេះ ដើម្បីស្គាល់អ្នក។ ហើយចំពោះអ្នកដែលនៅក្រៅស្រុក ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកនៅទីនោះ ភ្លាមៗដែរ ហើយនិងអ្នកនៅទីនេះផងដែរ។ ហើយខ្ញុំពិតជារីករាយណាស់ដែលបានជួបមិត្តភក្តិល្អៗទាំងអស់នេះ ដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់បានជួបពីមុនមក គ្រាន់តែទាក់ទងជាមួយពួកគេនៅព្រឹកនេះ។

6 យើងមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងកម្មវិធីនៅកន្លែងផ្សេងទៀត។ ខ្ញុំមិនចេញក្រៅច្រើនទេ វារវល់ណាស់។ យើងគ្រាន់តែព្យាយាមរក្សាផ្លូវក្តៅរវាង ជេហ្វឺសាន់វីល ឥណ្ឌាអាណា និង តុកសុន អាវីហ្សូណា កន្លែងដែលយើងបានផ្លាស់ទៅទីនោះកាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន ដោយនិមិត្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលបានបញ្ជូនយើងទៅទីនោះ ផងដែរ ដោយមិនដឹងថាខ្ញុំនឹងទៅទីណា។ ហើយអ្នកជាច្រើននៅទីនេះនៅ ឃ្លីវតុន ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នកបន្តិចមុនពេលខ្ញុំចាកចេញទៅ ហើយនៅការប្រជុំជុំជុំនិក នៃនិមិត្តដែលបានមក។ ខ្ញុំបានឃើញទេវតាប្រាំពីរនៅក្នុងបណ្តុំមួយ។

7 ហើយខ្ញុំដឹង ចំពោះអ្នកស្តាប់តាមវិទ្យុ ប្រហែលជាអ្នកជាច្រើនមិនមែនជាអ្នកខាងដំណឹងល្អពេញលេញ ហើយនេះប្រហែលជាអាថ៌កំបាំងបន្តិចសម្រាប់អ្នក។ ដែលវា សមនឹងខ្ញុំ ប៉ុន្តែមាន...អ្នកណាដែលអាចពន្យល់បាន អ្នកមិនចាំបាច់ទទួលយកវាទៀតទេ ដោយសារជំនឿ។ វាជារឿងដែលយើងមិនអាចពន្យល់បាន ដែលយើងត្រូវទទួលយកដោយជំនឿ។ យើងមិនអាចពន្យល់ព្រះបានទេ។ គ្មានមនុស្សណាអាចពន្យល់ព្រះបានទេ។ ទ្រង់ជាអធិបតេយ្យ ហើយទ្រង់ជាធំ

ហើយមានប្តូរទ្រព្យភាព។ យើងគ្រាន់តែ—យើងគ្រាន់តែទទួលយកវា ពីព្រោះយើង ដឹងថាទ្រង់នៅទីនោះ។ ហើយបន្ទាប់មកដោយសេចក្តីជំនឿរបស់យើង ក្នុងការ ទទួលយកវា ទ្រង់បាននាំមកនូវការឆ្លើយតបមកកាន់យើងវិញ គឺការជ្រមុជដោយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

8 ដែលខ្ញុំគ្រាន់តែនឹងនិយាយទៅកាន់អ្នក មួយភ្លែតនៅទីនេះ នៅលើ ផ្លូវរបស់ “ព្រះ” ឬ “កន្លែងថ្វាយបង្គំ”។ ហើយកន្លែងតែមួយគត់ដែលអ្នកអាចថ្វាយបង្គំទ្រង់ ជាកន្លែងតែមួយគត់ដែលទ្រង់នឹងជួបអ្នក ទីនោះមាន...មានក្រុមជំនុំមួយ កន្លែង មួយ ពេលវេលាមួយ មនុស្សតែមួយ នៅក្នុងការទាំងអស់ដែលព្រះបានជួប។ ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថា ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់សារនិងដល់ចិត្តអ្នកនៅទីនេះ។

9 ឥឡូវនេះ ការមកដល់តុកសុនវាចម្លែកណាស់ និមិត្តទាំងនោះដែល និយាយទៅកាន់អ្នកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់។ មិនមាននរណាម្នាក់ដូចដែល ខ្ញុំអាចចាំបានទេ នឹងសួរអ្នកផ្សេងទៀតប្រសិនបើពួកគេអាចចាំបាន គ្រប់ពេលវេលា ថាទ្រង់មិនធ្លាប់មានបន្ទូលអ្វី ដែលមិនមែនជាសេចក្តីពិតទេ។ វាតែងតែកើតឡើងតាមរបៀបដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាវានឹងកើតឡើង។

10 ហើយទ្រង់ត្រូវបានសន្មត់ យោងទៅតាមបទគម្ពីរ ទ្រង់នឹងត្រឡប់មកឯ យើងវិញនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយនេះ នៅក្នុងប្រភេទនៃកិច្ចបម្រើនេះ។ នោះនឹងមាន បន្ទាប់ពីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណ ហើយការនិយាយភាសាដទៃ និងការ ប្រោសឲ្យជាប់សព្វព្រះ និងអ្វីៗទាំងនេះទៀត។ ការបញ្ចប់សារនៃថ្ងៃបុណ្យទី៥០ គឺជាអ្វីដែលយើងកំពុងនិយាយនៅថ្ងៃនេះ។ កិច្ចការបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទផ្ទាល់នេះ ត្រូវបានក្លែងបន្លំក្នុងចំណោមវាស្រូវរបស់ទ្រង់ ជាមួយនឹងរឿងដូចគ្នាដែលទ្រង់បាន ធ្វើនៅពេលដែលទ្រង់នៅទីនេះនៅលើផែនដី នៅក្នុងរូបកាយរបស់ទ្រង់ កូនក្រមុំ ដែលជាផ្នែកនៃទ្រង់ ធ្វើដូចគ្នា ជាស្វាមីភរិយា ឬព្រះមហាក្សត្រនិងព្រះមហាក្សត្រី មុនពីជំរុំបរិសេក។

11 សប្តាហ៍នេះ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំចង់និយាយខ្លះៗអំពីរឿងនោះ នៅក្នុងយុទ្ធនាការរបស់យើងនៅទីនេះ នៅ—សណ្ឋាគារ អឹមបាស៊ី និងស្គាល់ តាមរបៀបដ៏រាបទាបរបស់ខ្ញុំក្នុងការធ្វើវា។ នេះជា—ពេលវេលានិងម៉ោងដែល យើងកំពុងរស់នៅ ប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់មិនដឹងថាត្រូវទៅផ្លូវណា អ្វីដែលត្រូវធ្វើ ឬរបៀបបង្វែរ—អ្នកមិនដើរដោយជំនឿទៀតទេ។ អ្នកគ្រាន់តែស្មាន អ្នកសន្មត់។

ហើយសន្មតថា—ទៅ “ទៅមុខដោយគ្មានអាជ្ញាធរផ្លូវការ។” ដូច្នោះប្រសិនបើយើងមិនមានសិទ្ធិអំណាចផ្លូវការពិតប្រាកដដើម្បីដឹងពីអ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូលនឹងកើតឡើងនៅសម័យនេះ តើយើងត្រូវប្រឈមមុខយ៉ាងណាក្នុងម៉ោងនេះ? ហើយយើងត្រូវប្រឈមមុខនឹងវា ដោយដឹងថា ដោយសេចក្តីជំនឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ រឿងដែលត្រូវកើតឡើងឥឡូវនេះ និងស្ថានភាពនៃប្រជាជាតិនានា ស្ថានភាពនៃប្រជាជន ស្ថានភាពនៃក្រុមជំនុំ ជាដើម។

12 យើងត្រូវដឹងរឿងនោះ ហើយត្រូវដើរចេញដោយរបៀបណា។ ប្រសិនបើអ្នកមិនដឹងពីរបៀបធ្វើវាទេ អ្នកគ្រាន់តែ—គ្រាន់តែអ្វីដែលយើងធ្លាប់ហៅ ប្រភេទដោយអចេតនា គ្រាន់តែលោកចូល សង្ឃឹមថាវានឹងនៅទីនេះ សង្ឃឹមនោះ ហើយសង្ឃឹមនោះ និង “តើវានឹងមានទេ?” ប៉ុន្តែ ព្រះមិនចង់ឲ្យយើងធ្វើដូច្នោះទេ។ ទ្រង់ចង់ឲ្យយើងដឹងនូវអ្វីដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលអំពីថ្ងៃនេះ ហើយបន្ទាប់មកជួបវាដោយសេចក្តីជំនឿ ព្រោះទ្រង់មានបន្ទូលថា វានឹងទៅជាបែបនោះ។ បន្ទាប់មកយើង—យើងដឹងថាអ្នកគឺជាសេចក្តីពិត ពីព្រោះអ្នកមិនមានពាក្យរបស់មនុស្សមួយចំនួនសម្រាប់វាទេ អ្នកបានទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ពីអ្វីដែលយើងត្រូវធ្វើ។ ហើយយើងសង្ឃឹមថាព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌នឹងធ្វើ—នឹងផ្តល់ឱ្យយើងនៅសព្វហឺនេះ។

13 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសុំទោសដែលខ្ញុំបានកាត់ចេញពីអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយកាលពីប៉ុន្មាននាទីមុន អំពីការមកដល់តុកសុន។ ហើយខ្ញុំបានគិត ខ្លួនឯងថា វាជាទីបញ្ចប់នៃជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំគិតថាគ្មាននរណាម្នាក់អាចទ្រាំទ្រនឹងការតក់ស្លុតនៃស្ថានភាពនោះដែលបានកើតឡើងក្នុងនិមិត្តនោះនៅព្រឹកនោះឡើយ ប្រហែលម៉ោងដប់នៅផ្ទះ នោះនឹងអាចរស់នៅបន្ទាប់ពីនោះ។ ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំមកតុកសុនដោយធ្វើការរៀបចំជាមួយនឹងកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ សម្រាប់ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ—ហើយកូនទៅជាមួយគាត់បន្ទាប់ពីខ្ញុំចាកចេញទៅ ព្រោះខ្ញុំគិតថាវាជាទីបញ្ចប់របស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំនៅទីក្រុង ជុននិកនិងការប្រជុំជាច្រើន មុនពេលវាកើតឡើង ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកពីរបៀបដែលវានឹងកើតឡើង។

14 មែនហើយ ពីរបីខែបន្ទាប់ពីនោះ ខ្ញុំបានក្រោកឡើងនៅ សាបប៊ីណូ ខេនយុននៅព្រឹកមួយ ដែលស្ថិតនៅភាគខាងជើងនៃទីក្រុងតុកសុន។ ខ្ញុំបាននៅទីនោះដើម្បីអធិស្ឋាន។ ពេលខ្ញុំកំពុងអធិស្ឋាន ខ្ញុំក៏លើកដៃឡើងលើអាកាស ដោយ

ពោលថា “ឱព្រះវរបិតា ទូលបង្គំសូមអង្វរទ្រង់ថា ទ្រង់នឹងជួយទូលបង្គំ ផ្តល់កម្លាំង ដល់ទូលបង្គំ សម្រាប់ម៉ោងដែលទូលបង្គំកំពុងប្រឈមមុខនៅពេលនេះ។ ហើយ ប្រសិនបើការងាររបស់ទូលបង្គំត្រូវបានបញ្ចប់នៅលើផែនដីនេះ នោះទូលបង្គំ ត្រូវតែមករកទ្រង់។ ហើយវាមិនមែនជាការសោកស្តាយដែលទូលបង្គំមកនោះ ទេ ប៉ុន្តែទូលបង្គំដឹងថាទ្រង់នឹងមើលថែគ្រួសាររបស់ទូលបង្គំ។ ហើយទូលបង្គំ —ទូលបង្គំគ្រាន់តែសុំកម្លាំងសម្រាប់ម៉ោងនេះ។” ហើយមានអ្វីមួយវាយដៃខ្ញុំ!

15 ឥឡូវនេះ អ្នកស្តាប់តាមវិទ្យុ វាប្រហែលជាចម្លែកដែលខ្ញុំបាននិយាយ ប៉ុន្តែវា ជាការពិត។ ហើយព្រះជាម្ចាស់ជាចៅក្រមរបស់ខ្ញុំ។

16 ខ្ញុំក្រឡេកមើលទៅក្នុងដៃ ស្រាប់តែមានដារមួយ មានស្រោមនៅពីលើដៃ។ ហើយដៃខ្លួនវាត្រូវបានធ្វើពីគុជ ហើយមើលទៅហាក់ដូចជាប្រភេទនៃការយាមដូច មាស នៅលើផ្នែកកាន់។ និង—កាំបិតខ្លួនឯងមើលទៅហាក់ដូចជាភ្លឺចាំង អូ អ្វីមួយ ដូចជាក្រូមេឬអ្វីដែលភ្លឺនៅក្នុងព្រះអាទិត្យ។

17 ឥឡូវនេះ វាប្រហែលជាម៉ោងដប់ ឬដប់មួយព្រឹក ដែលនៅលើកំពូលភ្នំ មួយ។ អ្នកអាចស្រមៃមើលពីរបៀបដែលមនុស្សម្នាក់ (ដែលខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា ខ្ញុំនៅក្នុងគំនិតត្រឹមត្រូវរបស់ខ្ញុំ) នឹងមានអារម្មណ៍ថាលឿននៅទីនោះដោយកាន់ ដារមិនដឹងពីកន្លែងណា មនុស្សនៅរាប់ម៉ាយ កាន់វានៅក្នុងដៃរបស់អ្នក។ ខ្ញុំបាន ទទួលអារម្មណ៍ពីវា យកនិងគ្រឿងទៅមុខ ហើយ ហេតុអ្វីវាជាដារ។

18 ហើយខ្ញុំបានមើលជុំវិញ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ ឥឡូវនេះ តើវា អាចទៅរួចដោយរបៀបណា? នៅទីនេះខ្ញុំកំពុងឈរនៅទីនេះ មែនហើយ នៅទីនេះ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់នៅជុំវិញរាប់ម៉ាយ ហើយតើវាមកពីណា?” ហើយខ្ញុំបាន និយាយថា “អញ្ចឹង ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាវាជា—ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមក ខ្ញុំថា វាជាពេលបញ្ចប់របស់ខ្ញុំ។”

ហើយសំឡេងមួយបាននិយាយថា “នេះគឺជាដាររបស់ព្រះអម្ចាស់។”

19 ហើយខ្ញុំបានគិតថា “មែនហើយ ដារមួយ បន្ទាប់មកវាគឺ...ដូចជាស្តេច ដើម្បី ច្បាំង” អ្នកដឹងពីរបៀបដែលពួកគេធ្លាប់ធ្វើនៅប្រទេសអង់គ្លេស និងកន្លែងផ្សេង ៗគ្នា។ ខ្ញុំគិត “នោះហើយជាអ្វីដែលវាគឺ សម្រាប់ច្បាំង។” ហើយខ្ញុំបានគិតថា “ប្រហែលជាខ្ញុំគួរតែដាក់ដៃលើមនុស្ស ឬ...” ខ្ញុំមានគ្រប់ប្រភេទ...អ្នកដឹងទេ ចិត្ត មនុស្សអាចរញ្ជ័រញ្ជើ។ អ្នកមិនដឹងទេ។ ចិត្តរបស់យើងគឺមានដែនកំណត់ ទ្រង់គឺ

គ្មានដែនកំណត់។ ដូច្នោះ ហើយដូចខ្ញុំដែរ។...ពេលនោះវាបានចាកចេញពីដៃខ្ញុំ ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាវាទៅណាទេ គ្រាន់តែបាត់។ ហេតុអ្វី បើមនុស្សម្នាក់មិនបាន យល់បន្តិចអំពីរឿងខាងវិញ្ញាណ នោះ អ្នក—អ្នកនឹងឆ្គួតដូចនោះ។ អ្នកនឹងឈរនៅ ទីនោះ ដោយឆ្ងល់ថាមានអ្វីកើតឡើង។

20 ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “និមិត្តមិនមែនជាពេលវេលាចុងក្រោយរបស់អ្នក ទេ។ វាគឺសម្រាប់ព័ន្ធកិច្ចរបស់អ្នក។ ជារនោះគឺជាព្រះបន្ទូល។ ត្រាទាំងប្រាំពីរនឹង ត្រូវបានបើក អាថ៌កំបាំងនៃ...”

21 ហើយបន្ទាប់មកពីរសប្តាហ៍បន្ទាប់ពីនោះ ឬពីរខែ ជាងបន្ទាប់ពីនោះ ខ្ញុំ បានឡើងលើភ្នំជាមួយនិមិត្តភក្តិមួយក្រុមនៅពេលវាកើតឡើង។ ទេវតាទាំងប្រាំពីរ ច្បាស់ដូចអ្នកកំពុងឈរនៅទីនេះ បានយាងចុះពីស្ថានសួគ៌។ ថ្មនៅលើភ្នំរមៀល ចុះទៅលើកូនភ្នំ ហើយ—ហើយមនុស្សដែលឈរនៅទីនោះបានស្រែកឡើងហើយ បន្តទៅមុខ ហើយធ្វើលើកហុយទៅគ្រប់ទីកន្លែង។ ហើយនៅពេលនោះ ទ្រង់មាន បន្ទូលថា “ត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់អ្នកវិញ។ ឥឡូវនេះនឹង ទេវតានីមួយៗនឹងក្លាយជា ត្រាមួយនៃត្រាទាំងប្រាំពីរ។”

22 ដែល វានៅលើកាសែត។ ហើយសៀវភៅនឹងចេញក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ ដោយសារឥឡូវនេះវាជាប្រភេទវេយ្យាករណ៍។ ដូចអ្នកដឹងហើយ វេយ្យាករណ៍ របស់ខ្ញុំមិនសូវល្អទេ ហើយមនុស្សក៏អត់...អ្នកត្រូវតែជាមនុស្សដែលស្រលាញ់ ខ្ញុំ ហើយដឹងពីរបៀបនិងយល់ពីខ្ញុំតាមវេយ្យាករណ៍របស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែអ្នកទេវវិទូខ្លះ កំពុងសរសេរវេយ្យាករណ៍វាឲ្យខ្ញុំ ហើយដកចេញទាំងអស់—នេះ...ប្រហែលជាខ្ញុំ និយាយពាក្យខុសនៅទីនោះ។ ខ្ញុំក៏មិនដឹងដែរ។ បាទ ខ្ញុំឮអ្នកណាសើច ដូច្នោះខ្ញុំ ស្មានអ៊ុចឹង “វេយ្យាករណ៍” មិនត្រឹមត្រូវ។ ប៉ុន្តែដូចជាជនជាតិហូឡង់ សូមយកអ្វី ដែលខ្ញុំចង់មានន័យ កុំយកអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយ ប្រហែល។

23 ហើយវាបីនាទីហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំត្រូវបានគេប្រាប់ថា ជិតដល់ការបិទកម្មវិធី ហើយ។

24 ឥឡូវនេះ អ្នកជាទីស្រឡាញ់នៅក្នុងទឹកដីនិងតាមវិទ្យុ ហើយអ្នកដែលឈឺ និងខ្វះខាតនៅទីនេះក្នុងចំណោមអ្នកស្តាប់ តើអ្នកគ្រាន់តែដាក់ដៃលើគ្នាឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលយើងមានពាក្យអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានបន្ទូលថា បេសកកម្មចុងក្រោយរបស់ទ្រង់ចំពោះក្រុមជំនុំ “ទីសំគាល់

ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។” “អស់អ្នក” អ្នកដែលជឿ! “ប្រសិនបើ គេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេនឹងបានជាឡើងវិញ។”

25 ឱព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ជាទីស្រឡាញ់ យើងដូចជាកុមារសព្វថ្ងៃនេះ យើង កំពុងគោរពតាមអ្វីដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលឱ្យធ្វើ។ យើងកំពុងដាក់ដៃលើសំណើ តាមទូរស័ព្ទទាំងអស់នេះ។ ទ្រង់ទតឃើញពួកគេនៅក្នុងស្រុកនៅទីនោះ តើពួកគេ ខ្វះខាត មានទុក្ខវេទនាយ៉ាងណា។ ទ្រង់ទតឃើញអ្នកដែលខ្វះខាតនៅទីនេះ និងអ្នកមានទុក្ខ។ ហើយយើងខ្ញុំកំពុងថ្វាយពាក្យទាំងនោះចំពោះទ្រង់ ឱព្រះ ជាទីស្រឡាញ់ ដោយមានសេចក្តីជំនឿនេះក្នុងព្រះបន្ទូលទ្រង់ ដែលទ្រង់បានមាន បន្ទូលថា “ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។ ប្រសិនបើគេដាក់ ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេនឹងបានជាឡើងវិញ។” សូមប្រទានវាមកព្រះអម្ចាស់ ក្នុង ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។ [កន្លែងទទេទៅលើកាសែត—អដដ។]

[បងប្រុស ប្រាណាបាំបញ្ចប់ការផ្សាយវីទេអូដំបូង—អដដ។]

26 សូមអរគុណ បងប្រុស សាការាន។ វាពិតជាឯកសិទ្ធិដ៏ធំមួយក្នុងការ ត្រឡប់មកវិញម្តងទៀតនៅលើការផ្សាយ ដើម្បីនិយាយទៅកាន់មិត្តភក្តិរបស់យើង មួយចំនួននៅក្នុងទឹកដីនិងតាមវីទេអូ ក៏ដូចជាមានវត្តមាននៅទីនេះ។

27 ហើយយើងពិតជាកំពុងបន្តការអញ្ជើញនេះដល់អ្នក មកសណ្ឋាគារអឹមបា ស៊ីនៅរសៀលថ្ងៃស្អែក ដើម្បីអធិស្ឋាន។ ហើយមិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះទេប៉ុន្តែនាយក អ្នកដែលមានបាបនិងអ្នកដែលរង្វេងមកវិញ។ ប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែអធិស្ឋាន សម្រាប់អ្នកជំងឺ ហើយយើងឃើញព្រះកំពុងធ្វើការអស្ចារ្យដ៏ធំឥតឈប់ឈរ ប៉ុន្តែ នោះជាទីពឹង។ រឿងសំខាន់គឺត្រូវបានសង្គ្រោះ ពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ ព្រះ ដែលខ្ញុំនឹងនិយាយទៅកាន់អ្នកក្នុងពេលបន្តិចទៀតនេះ និងភាពគ្រប់គ្រាន់ ដែលយើងត្រូវបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ។

28 ហើយការព្យាបាលដ៏ទេវភាពជាធម្មតាទាក់ទាញការយកចិត្តទុកដាក់ដល់ មនុស្ស ហើយនាំពួកគេនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។ នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ធ្វើអ្វី មួយដែល—ដែលពួកគេដឹងថាមិនមាន...មែនហើយ វាមិនយល់។ យើងមិនអាច បង្ហាញមេដាងពីរបៀបដែលត្រូវធ្វើនោះទេ។ ព្រះទ្រង់ធ្វើវាតាមរបៀបដ៏អស្ចារ្យរបស់

ទ្រង់។ ពេលនោះទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍ប្រជាជន ឱ្យដឹងថាមានវត្តមាននៃ អំណាចនៅកន្លែងណាមួយ ដែលអាចធ្វើអ្វីមួយដែលហួសពីការយល់ដឹងរបស់ មនុស្ស ហើយវាធ្វើឲ្យពួកគេសម្លឹងមើលកូនចៀមនៃព្រះ។ ហើយជានិច្ចកាល ការ ព្យាបាលដ៏ទេវភាព ខ្ញុំត្រូវបានគេប្រាប់ ហើយខ្ញុំជឿថា ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ ថាប្រហែល ហុកសិប ប្រហែលចិតសិបភាគរយ នៃកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះអម្ចាស់របស់យើង គឺនៅ លើការព្យាបាលដ៏ទេវភាព។ ហើយទ្រង់បានធ្វើដូច្នោះដើម្បីទាក់ទាញប្រជាជន។ ពេលដែលគេនៅទីនោះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “លើកលែងតែអ្នកជឿថាខ្ញុំជាទ្រង់ អ្នក នឹងរំលោភនៅក្នុងអំពើបាបរបស់អ្នក។”

29 ឥឡូវនេះ ការព្យាបាលដ៏ទេវភាពគឺជាកាត់គំនូរដ៏អស្ចារ្យមួយ ដើម្បីឱ្យមនុស្ស មើលទៅព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ហើយវេជ្ជបណ្ឌិត អេហ្វ អេហ្វ ប៊ូសីវ៉ែត ដែលអ្នក ទាំងអស់គ្នាជាមិត្តនឹងគាត់ ហើយបានស្គាល់គាត់ ហើយការបម្រើរបស់គាត់ មានន័យខ្លាំងណាស់សម្រាប់ខ្ញុំក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើវ័យក្មេង។ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើម នៅក្នុងការប្រជុំរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំរត់ចូលទៅកាន់បងប្រុស ប៊ូសីវ៉ែត។ គាត់ធ្លាប់ និយាយថា “ការព្យាបាលដ៏ទេវភាព” វាជាសេចក្តីថ្លែងការណ៍ដ៏តូចមួយឥឡូវនេះ គាត់បាននិយាយថា “ការព្យាបាលដ៏ទេវភាពគឺជានុយនៅលើការស្តុចត្រី។” បាននិយាយថា “អ្នកមិនដែលបង្ហាញត្រីដោយដាក់តែទំពក់ទេ។ អ្នកបង្ហាញ នុយដល់គាត់ ហើយបន្ទាប់មកគាត់ទទួលបាននុយនោះ ហើយចូលទៅកាន់ ទំពក់។” ដូច្នោះហើយជាអ្វីដែលយើងព្យាយាមធ្វើ។ នោះជាបស់យើង។...យើង... គោលបំណងរបស់យើងគឺដើម្បីនាំមនុស្សទៅរកព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយ ទ្រង់គឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ដូច្នោះ ប្រសិនបើទ្រង់ជា អ្នកប្រោសឱ្យជានៅថ្ងៃកន្លងទៅ ទ្រង់គឺជាអ្នកព្យាបាលនៅថ្ងៃនេះ។

30 គ្រាន់តែជាទីបន្ទាល់ផ្ទាល់ខ្លួនមួយមុនពេលខ្ញុំអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ នៅក្នុងប្រទេសនិងតាមវិទ្យុ។ កាលពីប៉ុន្មានថ្ងៃមុននេះ ខ្ញុំបានអង្គុយនៅលើភ្នំមួយ ដែលមានរឿងដ៏អស្ចារ្យមួយបានកើតឡើង នៅចំពោះមុខបងប្អូនដប់ប្រាំបួននាក់ នៅទីនោះ ជាកន្លែងដែលទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បានចុះមក និងពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ ហោះដូចផ្កាយដុះកន្ទុយ ផ្ទះជុំវិញភ្នំ ហើយផ្ទាំងថ្មដែលហោះចម្ងាយពីរយហ្វីត ឬ ច្រើនជាងនេះ កាត់ផ្នែកខាងលើនៃដើមឈើចេញ។ ហើយខ្ញុំបានឈរនៅក្រោម វា។ ហើយបានប្រាប់ពួកគេពីបើខែមុនពេលវាកើតឡើង វានឹងនៅទីនោះ ហើយនឹង

មានអ្វីកើតឡើង។ និយាយដោយត្រង់ទៅ វាត្រូវបានប្រាប់នៅថ្ងៃមុន។ ហើយបុរស
ទាំងអស់នេះកំពុងរត់ក្រោមឡានដឹកទំនិញនិងអ្វីៗទាំងអស់ ដោយព្យាយាមគេច
ចេញ។ ពួកគេមិនដឹងថាមានអ្វីកើតឡើងទេ។ ហើយទ្រង់បានមានបន្ទូល ហើយ
ថា តើអ្វីនឹងកើតឡើងភ្លាមៗបន្ទាប់ទៀត។

31 អង្គុយនៅលើថ្មនេះនៅទីនោះ ត្រង់កន្លែងដែលទ្រង់បានលេចមក ខ្ញុំមាន
—មិត្តម្នាក់ដែលនៅជាមួយយើង ដែលចុះពីខាងលើក្នុងរដ្ឋមីនីសូតា។ ប្រជាជន
របស់គាត់នៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ ហើយខ្ញុំមិនប្រាកដទេ ប៉ុន្តែគាត់អាចនៅទីនេះ
នៅជាន់ណាខ្លះទៀត។ វាគឺជា ដូណារុន វីដ និងជាមិត្តវ័យក្មេងដ៏ល្អម្នាក់ ល្អដើររៀន
ដែលទើបតែបានថ្វាយជីវិតដល់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ។
ក្មេងប្រុសអាឡឺម៉ង់ដ៏រាបទាប អាយុប្រហែលសាមសិបឆ្នាំ គ្រួសារ កូនតូចៗពីរបី
នាក់។ គាត់បានផ្លាស់មកនៅកុកសុនដើម្បីជាអ្នកជិតខាងជាមួយខ្ញុំ កន្លែងដែលបី
ឬបួនរយបានផ្លាស់ទៅធ្វើជាអ្នកជិតខាង។ ដូច្នេះគាត់...

32 ហើយខ្ញុំរីករាយដែលមានអ្នកជិតខាងបែបនេះ។ ពួកគេដើរតាមខ្ញុំគ្រប់ផ្លូវពី
អាហ្វ្រិកខាងត្បូង និងគ្រប់ទីកន្លែងជុំវិញ ដោយគ្រាន់តែនៅជិត និងមើលឃើញ...
ជាមួយខ្ញុំ ហើយនៅជាមួយនឹងខ្ញុំហើយរីករាយនឹងការគាប់ព្រះហឫទ័យរបស់
ព្រះអម្ចាស់។

អ្នកដែលមានចិត្តរាបទាបបែបនេះ ខ្ញុំមិនដែលចាប់អារម្មណ៍គាត់ខ្លាំងទេ។

33 ពិតណាស់ មនុស្សដែលខ្ញុំស្គាល់ និងសេពគប់ជាមួយគឺដូចជាបងប្អូន
ប្រុសស្រី ផ្ទាល់របស់ខ្ញុំដែរ។ ខ្ញុំមើលពួកគេហើយមានអារម្មណ៍ថាប្រសិនបើខ្ញុំ
គិតថាពួកគេចេញពីបន្ទាត់ ហើយយកពួកគេទៅម្ខាងហើយនិយាយជាមួយពួកគេ
ព្រោះខ្ញុំស្រឡាញ់ពួកគេ។ យើងចង់រស់នៅក្នុងសិរីរុងរឿងជាមួយគ្នា។ ហើយ
ពេលខ្លះក្នុងការប្រជុំ អ្នកគិតថាខ្ញុំនិយាយគំរោះគំរើយដាក់អ្នក។ នោះមិនមែន
មកពីវាទេ។ នេះមិនមែនមកពីខ្ញុំមិនស្រលាញ់អ្នកទេ តែវាកើតចេញពីចិត្តរបស់ខ្ញុំ
ព្រោះខ្ញុំ—ខ្ញុំ...វាត្រូវតែជាមធ្យោបាយមួយ។ មានវិធីតែមួយគត់ដើម្បីបម្រើព្រះ
ហើយនោះជា...ហើយយើងត្រូវនៅតាមមាគ៌ារបស់ទ្រង់ ទោះជាគំនិតរបស់យើង
ជាយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ផ្លូវរបស់ទ្រង់!

34 ហើយខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញ ដូណារុន នៅចុងត្រចៀកខាងស្តាំរបស់
គាត់ហើយប្រហែលជាបីដង ហើយមើលទៅក្រហមខ្លាំង។ មែនហើយ ឥឡូវ

គិតថាប្រហែលជា នៅទីនោះនៅវាលខ្សាច់ពីរថ្ងៃមុន កន្លែងដែលយើងធ្លាប់ទៅ
 ប្រហែលជាគាត់មានមុតបន្លានៅក្នុងត្រចៀករបស់គាត់។ ប៉ុន្តែដោយកាន់ដៃ
 គាត់ ខ្ញុំបានដឹងថាវាជាមហារីក។ ដូច្នេះខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ ដូណារុន ខ្ញុំបាន
 និយាយថា “ដូណារុន តើអ្នកមាន...ជំងឺនេះយូរប៉ុណ្ណាហើយលើត្រចៀកអ្នក?”
 គ្រាន់តែចង់ដកវាចោល ដូចខ្ញុំមិនដឹង។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ដូណារុន តើវានៅ
 ទីនោះយូរប៉ុណ្ណាហើយ?”

គាត់បាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ ប្រហែលប្រាំមួយខែ។” គាត់បាន
 និយាយអញ្ជឹង។

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនប្រាប់ខ្ញុំ?”

35 គាត់បាននិយាយថា “អូ ឃើញអ្នករវល់ណាស់” បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនចង់
 —ដើម្បីខានទេ។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំគ្រាន់តែគិតថាប្រហែលជាពេលណាមួយ
 ព្រះអម្ចាស់អាចនឹងមានបន្ទូលប្រាប់អ្នក។”

ដូច្នេះខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកយល់ថាវាជាអ្វីទេ?”

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមានគំនិតល្អ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ត្រូវហើយ។”

36 ហើយនៅព្រឹកថ្ងៃទីពីរ មិនលើសពីនោះទេ ដោយកាន់ដៃក្មេងប្រុសនោះ
 នៅព្រឹកថ្ងៃទីពីរ មិនមានសូម្បីតែស្នាមនៅត្រចៀករបស់គាត់។ វាបានបាត់ទៅ
 ទាំងស្រុង។

37 ជាច្រើនដងដែលយើងចុច ហើយព្យាយាមចូលទៅចំណុចនេះ ឬនោះ។
 ឬ...ឃើញទេ វា “ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងតាមអ្នកជឿ។” វាមិនបាននិយាយទេ
 “ប្រសិនបើពួកគេនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។” “បើគេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះ
 គេនឹងជាវិញ!” យើងត្រូវតែមានជំនឿ លើខ្លួនយើង ក្នុងអ្វីដែលយើងកំពុងធ្វើ។
 ត្រូវហើយ។

38 ដូច្នេះឥឡូវនេះដូណារុនប្រហែលជានៅទីនេះ។ អ្នកនឹងជួបគាត់។ គាត់នឹង
 នៅទីនេះ ប្រសិនបើគាត់មិននៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ នៅជាន់ខ្លះទៀត។ អ្នកនឹងជួប
 គាត់ ហើយគាត់នឹងស្គាល់ទីបន្ទាល់។

39 ហើយតើខ្ញុំអាចនិយាយអ្វីទៀត? ខ្ញុំជឿថា លូកា ឬ យ៉ូហាន បាននិយាយថា ពិភពលោកមិនអាចយល់បាន...ឡើយ មានសៀវភៅដែលអាចសរសេរអំពីអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើក្នុងចំណោមប្រជាជននៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ របៀបដែលអ្នកជំងឺបានជាសះស្បើយ អ្នកសេពគ្រឿងស្រវឹងត្រូវបានរួច ដោយពួកគេរាប់ពាន់នាក់ និងជំងឺ និងទុក្ខវេទនាគ្រប់ប្រភេទ។

40 ឥឡូវនេះអ្នកចេញពីទឹកដីនិងតាមវិទ្យុ ក៏ដូចជានៅទីនេះ ខ្ញុំកំពុងកាន់ទីនេះ ឥឡូវនេះនូវសំណើមួយចំនួនធំដែលបានចូលមកតាមទូរស័ព្ទនៅព្រឹកនេះ បន្តិចឡើងឥតឈប់ឈរចាប់តាំងពីយើងនៅទីនេះ។ ដូច្នេះហើយយើង...សំណើមួយរយកោសិបប្រាំមួយបានមកនៅព្រឹកនេះ តាមទូរស័ព្ទ តាំងពីយើងមកទីនេះ។ ដូច្នេះ សូមឲ្យយើងចូលរួមក្នុងការអធិស្ឋានឥឡូវនេះ ដូចគ្នាដែរ...អ្នករាល់គ្នានៅទីណាក៏ដោយ ចេញពីស្រុក ចូរដាក់ដៃលើគ្នាទៅវិញទៅមក បើអ្នករាល់គ្នាជាអ្នកជឿ។ បើមិនដូច្នោះទេ ចូរដាក់ដៃរបស់អ្នកលើព្រះគម្ពីរ ឬអ្វីមួយនៅទីនោះ ខណៈពេលដែលយើងអធិស្ឋាននៅទីនេះ និងទីនោះ។

41 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ជាទីគោរព ទីបន្ទាល់តិចតួចរបស់ ដូណារុន វីដ គឺមួយក្នុងមួយពាន់ ព្រះអម្ចាស់អើយ គឺទ្រង់មានគុណយ៉ាងក្រៃលែង...ទូលបង្គំអធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹងមើលចុះក្នុងចិត្តរបស់មនុស្សទាំងនៅទីនេះ និងក្នុងដែនដីនិងតាមវិទ្យុ។ ហើយសូមឲ្យពួកគេបានជាសះស្បើយគ្រប់ៗគ្នា។ សូមឲ្យវិញ្ញាណអាក្រក់ចាកចេញពីពួកគេ ហើយសូមឲ្យគេរួចពីទុក្ខទាំងប៉ុន្មានរបស់ពួកគេ។ សូមទ្រង់ប្រទាន ឱព្រះបិតា។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ យើងទូលសូម។ អាម៉ែន។

អរគុណព្រះជាម្ចាស់...[កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អដង។]

[បងប្រុស ប្រាណាហាំបញ្ចប់ការផ្សាយតាមវិទ្យុទីពីរ—អដង។]

42 បាទ នេះជាលើកទីបីហើយសម្រាប់ខ្ញុំនៅព្រឹកនេះ។ ខ្ញុំអើយ! ហើយអ្នកដឹងទេ វាទើបតែត្រូវបានប្រាប់ថា ពួកយើងត្រូវចាកចេញពីអាគារក្នុងរយៈពេលប្រហែលដប់ពីរ ដប់បួននាទី ឬអ្វីមួយ។ ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងបាននិយាយថា អ្នកណានៅជាន់ទីនោះ ហើយពួកគេមិនអាចបម្រើអាហារបានទេ។ អាហាររបស់យើងបាន

លាតសន្ធឹង។ យើងមានវគ្គសិក្សាជាច្រើន អ្នកដឹងទេ? ដូច្នោះ យើងមានសេចក្តី រីករាយជាខ្លាំងដែលយើងមានពិធីខាងវិញ្ញាណដ៏អស្ចារ្យនេះ ដូចដែលខ្ញុំហៅថា ព្រឹកនេះនៅទីនេះជាមួយនឹងក្រុមដ៏ល្អនេះ។

43 ខ្ញុំចង់—ដើម្បីបញ្ជាក់ថាយើងជា...មានកម្មវិធីម្តងទៀតនៅរសៀលថ្ងៃស្អែក បញ្ចប់នៅអឺរ៉ុបបាស៊ី។ ឥឡូវនេះ យើងនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺនៅទីនោះ ហើយរំពឹងថាព្រះជាម្ចាស់នឹងជួបជាមួយយើង។ ហើយខ្ញុំបានចូលមកក្នុងផ្នែក របស់ខ្ញុំ ព័ន្ធកិច្ចរបស់ខ្ញុំក្នុងការធ្វើ(ទាំងអស់ដែលអាច)ឱ្យកិច្ចប្រជុំនេះទទួល បានជោគជ័យ។ មិនមែនជាជោគជ័យទេ ព្រោះវាជាការប្រជុំរបស់យើង ប៉ុន្តែជា ជោគជ័យនៃមនុស្សដែលរកឃើញព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នោះហើយជាការជោគជ័យ។ ការប្រជុំណាក៏ដោយ មិនថាយើងសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ប៉ុណ្ណាទេ តើយើង ឃើញទ្រង់ធ្វើរឿងដ៏អស្ចារ្យប៉ុន្មាន ប៉ុន្មានដងដែលទ្រង់មានបន្ទូលមកកាន់យើង ក្នុងព្រះវិញ្ញាណ ហើយដូច្នោះ លុះត្រាតែមានអ្វីមួយបានសម្រេច ព្រលឹងខ្លះនាំចូល មកក្នុងនគរ!

44 ហើយបងប្រុស សាការនទើបតែបង្កើត—សេចក្តីថ្លែងការណ៍ពិតប្រាកដ មួយឥឡូវនេះ អំពីអ្វីដែលគាត់គិតអំពីយើងសព្វថ្ងៃនេះ—យើងកំពុងរស់នៅ។ ខ្ញុំ ពិតជាជឿដោយអស់ពីចិត្តថា យើងកំពុងរស់នៅម៉ោងចុងក្រោយ គ្រាន់តែនៅក្នុង —គ្រាន់តែនៅក្នុងស្រមោលពេលល្ងាច។ ព្រះអាទិត្យគឺឈានទៅមុខឆ្ងាយ។ ហើយនៅពេលដែលយើងឃើញអ្វីៗកើតឡើងដូចសព្វថ្ងៃនេះ ហេតុអ្វីបានជាវា ពិបាកនឹងប្រាប់ពីអ្វីដែលជំនាន់មួយទៀតនឹងនាំមក។ ប៉ុន្មានថ្ងៃមុន...

45 អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវអ្វីមួយនៅខាងក្នុងបន្តិច។ ពួកគេបានធ្វើការវិភាគ ទូទាំងរដ្ឋអារីហ្សូណា ជាកន្លែងដែលខ្ញុំរស់នៅ នៃសាលារៀនទាំងអស់។ ពួកគេ បានផ្តល់ឱ្យកុមារ នូវការធ្វើតេស្តផ្លូវចិត្ត ដោយមិនដឹងខ្លួន។ ហើយស្មានចុះ ថាយ៉ាងម៉េច? រួមទាំងវិទ្យាល័យនិង—និងសាលាវេយ្យាករណ៍ មានកុមារ ចំនួន៨០ភាគរយដែលមានបញ្ហាផ្លូវចិត្ត។ ចិតសិបភាគរយនៃពួកគេជាអ្នកមើល ទូទស្សន៍។ ឃើញទេ អំពីអាក្រក់ ពួកវាគ្រាន់តែធ្លាក់មកលើយើង ហើយយើង ធ្វើមិនបាន...អ្នកឆ្ងល់ថាហេតុអ្វីបានជាវាមក។ អ្នកអាចឮសំឡេងនៃព្រះស្រែក ប្រឆាំងនឹងវា ហើយយើងនៅទីនេះ—យើងរកឃើញថាខ្លួនយើងជាប់នឹងវា។

46 អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវអ្វីដែលគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលមួយ។ សូមមើល "មិនមែន

ទាំងអស់ដែលនិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា ព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះអម្ចាស់ នឹងចូលមក តែគឺអ្នកដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ។ ឆន្ទៈរបស់ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ យើងអាចមានភាពជាសាសនាខ្លាំងណាស់ មានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យ ស្រែក លោត ក្នុងការប្រជុំទាំងនេះ ដែលយើងកំពុងតែធ្វើ... ខ្ញុំអត់—ខ្ញុំមិនចង់រិះគន់ទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមាន—កាតព្វកិច្ចត្រូវធ្វើចំពោះព្រះ ហើយកាតព្វកិច្ចនោះ គឺត្រូវស្មោះត្រង់ និងនិយាយអ្វីដែលទ្រង់ចង់ឱ្យខ្ញុំនិយាយ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំពិតជាមានអំណរគុណចំពោះជំនុំកាលីហ្វ័រញ៉ា ដែលបានចូលរួមជាមួយខ្ញុំ—នៅក្នុងការផ្ដន្ទាទោសរបស់ខ្ញុំ។ បើខ្ញុំមិននិយាយពីការផ្ដន្ទាទោសខ្ញុំទេ ខ្ញុំជាមនុស្សលាក់ពុត ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំក៏មិនស្មោះត្រង់នឹងអ្នកដែរ។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំមិនអាចស្មោះត្រង់នឹងអ្នក តើខ្ញុំនឹងស្មោះត្រង់នឹងព្រះយ៉ាងណា? ព្រោះខ្ញុំមើលឃើញអ្នកនិយាយជាមួយអ្នកបាន។ ពិតណាស់ យើងក៏ធ្វើចំពោះព្រះដែរ ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែស្មោះត្រង់ និងស្មោះត្រង់ចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក។ យើងពិតជាស្ថិតនៅក្នុង—សម័យដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច។ ហើយតើអ្នកធ្លាប់ឈប់ទេ?...

47 សូមឱ្យខ្ញុំធ្វើការវិភាគបន្តិច។ “មិនមែនទាំងអស់ដែលនិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា ព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះអម្ចាស់ នឹងចូលទៅក្នុងទីនោះ តែគឺអ្នកដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំវិញ។” ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា នៅលើផែនដី “មនុស្សមិនមែនរស់ដោយសារនំប៉័ងតែប៉ុណ្ណោះឡើយ គឺដោយសារគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូល។” រាល់ព្រះបន្ទូល! មិនមែនគ្រាន់តែឥឡូវនេះ និងនៅពេលនោះទេ ឬជាព្រះបន្ទូលមួយ ប៉ុន្តែតាមរយៈគ្រប់ព្រះបន្ទូល។

48 វាគឺជាព្រះបន្ទូលមួយដែលមិនជឿ ដោយព្រះ...នៃបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ដែលបណ្ដាលឱ្យការស្លាប់ ទុក្ខព្រួយ និងគ្រប់ជំងឺ និងទុក្ខព្រួយ នឹកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រះបន្ទូលតែមួយ! ប្រសិនបើគាត់យកពូជមនុស្សទៅក្នុងសេចក្ដីស្លាប់ដោយ មិនជឿពាក្យណាមួយ “ច្បាស់ណាស់” ច្បាស់ណាស់។ ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថាវានឹងកើតឡើង។ សាកាំងបាននិយាយថា “ប្រាកដណាស់វានឹងមិន។” ប៉ុន្តែវាបានធ្វើ។

49 ដូច្នោះ យើងត្រូវតែរក្សារាល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ហើយបើមនុស្សនិងការរងទុក្ខទាំងអស់នេះ និងរបស់ដែលកើតឡើងលើមនុស្សដោយការយល់ខុស ឬ—ឬជឿពាក្យមួយខុស របៀបដែលយើងត្រឡប់ទៅវិញដោយបាត់មួយណា បើវា

ត្រូវចំណាយអស់តម្លៃនេះ សូម្បីតែជីវិតរបស់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់?

មនុស្សជាច្រើនត្រូវបានហៅ...តែតិចតួចណាស់ត្រូវបានជ្រើសរើស។

...មនុស្សជាច្រើនត្រូវបានហៅ...តែតិចតួចណាស់ត្រូវបាន
ជ្រើសរើស។

50 ខ្ញុំមិនអាចយកអត្ថបទពីនេះបានទេ ប៉ុន្តែ ព្រោះយើងមិនមានពេលវេលា ប៉ុន្តែ
គ្រាន់តែដើម្បីទុកអ្វីមួយជាមួយអ្នក។

51 ចូរយើងគិត...ថ្ងៃមួយខ្ញុំបានទៅជាមួយបងប្រុស សាការនជាកន្លែងដែល
ពួកគេបង្កាត់សត្វគោ។ ហើយខ្ញុំបានឃើញ—នៅ...នៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍ ដែល
បងប្រុស សាការននាំខ្ញុំចូល។ ហើយគេជ្រលក់ទឹកកាមរបស់គោឈ្មោលបន្តិច...
ដូចជាឧបករណ៍តូចមួយ ផ្ទុកដើម ហើយយកមេជីវិតឈ្មោលមួយបាច់ មក
ដាក់ក្រោមកែវនេះ ដែលពង្រីកវាវាបំរយដង។ ហើយមានមេជីវិតតូចៗលោត
ចូលក្នុងនោះ ក្នុងទឹកកាមនោះ។ ដែលយើងដឹងថាមេជីវិតមកពីខាងឈ្មោល
ហើយស៊ុតមកពីខាងស្រី។ ហើយខ្ញុំបានសួរអ្នកគីមីវិទ្យានៅទីនោះ ខ្ញុំបាននិយាយ
ថា “តើអ្វីទៅជាការលោតតូចបែបនេះ?”

គាត់បាននិយាយថា “នោះហើយ—នោះជាគោ និងកូនគោតូច។” ឃើញទេ?

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ក្នុងដំណាក់ក្នុងនោះ?”

គាត់បាននិយាយថា “បាទ។”

52 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រហែលជានៅក្នុងមេជីវិតឈ្មោលទាំងមូលនឹងមានមួយ
លាននៃពួកគេ?”

គាត់បាននិយាយថា “អូ បាទ។” ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ មើលឱ្យជិត។

53 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលរឿងដ៏អស្ចារ្យនេះកើតឡើង មានពងមួយកំពុង
រង់ចាំមេជីវិតមួយចេញពីមួយលាននោះ។ ហើយក៏មិនមាននរណាអាចប្រាប់
បានដែរថាជាមេជីវិត ឬស៊ុតនោះជាមេជីវិតអ្វីនោះទេ។ បើអ្នកមើលកំណើត
ធម្មជាតិ វាជារឿងអាចកំបាំងជាង—ជាងកំណើតព្រហ្មចារី។ ដោយសារតែនៅក្នុង
មេជីវិតឈ្មោលនេះ មានមួយនៅក្នុងនោះដែលត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុនដើម្បី
រស់នៅ ហើយពួកគេដែលនៅសល់នឹងស្លាប់។ ហើយវាមិនមែនជាការជួបគ្នា
លើកដំបូង វាជាលើកដំបូងដែលភ្ជាប់មកជាមួយស៊ុត។ ប្រហែលជាស៊ុតអាច

ឡើងពីខាងក្រោយមេជីវិតឈ្មោល ឬពាក់កណ្តាលមេជីវិតឈ្មោល។ មេជីវិតអាចធ្វើដូចគ្នា ស៊ុត។ មេជីវិតវាចូលទៅក្នុងស៊ុត ហើយកន្ទុយតូចៗបានធ្លាក់ចេញពីវា ហើយវាចាប់ផ្តើមឆ្អឹងខ្នង។ មានតែមួយប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងបន្ទុកទាំងមូល នៃមួយលានដែលនឹងធ្វើបាន មានតែមួយគត់។ ហើយវាត្រូវបានកំណត់ដោយកម្លាំងដែលមិនស្គាល់មួយចំនួន ដល់មនុស្ស។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អ្នកគ្រប់គ្នាដូចគ្នា គ្រប់មេជីវិតទាំងនោះគឺដូចគ្នាលេះបិទ។ រឿងដូចគ្នានៅក្នុងសត្វ។ រឿងដូចគ្នានៅក្នុងបុរស។ វាត្រូវបានកំណត់ថាតើវានឹងក្លាយជាក្មេងប្រុស ក្មេងស្រី ក្បាលក្រហម ក្បាលខ្មៅ ឬអ្វី។ វាត្រូវបានកំណត់ដោយព្រះ។ ពួកគេទាំងអស់មើលទៅដូចគ្នា ធម្មជាតិ ប៉ុន្តែមានមួយនៅក្នុងនោះដែលត្រូវបានតែងតាំងសម្រាប់ជីវិត មួយក្នុងមួយលាន ប៉ុន្តែវាទាំងអស់ដូចគ្នា។

54 នៅពេលដែលអ៊ីស្រាអែលចាកចេញពីអេហ្ស៊ីប មានមនុស្សប្រហែលពីរលាននាក់បានចាកចេញក្នុងពេលតែមួយ។ ពួកគេម្នាក់ៗបានឮសាររបស់ហោរា។ ពួកគេម្នាក់ៗបានឃើញបង្គោលភ្លើង។ ពួកគេម្នាក់ៗបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់ម៉ូសេ នៅសមុទ្រក្រហម។ ពួកគេម្នាក់ៗបានស្រែកនៅក្នុង—នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ វាយដំភ្លេងហើយរត់ឡើងចុះតាមច្រាំងជាមួយនាងម៉ារាម ពេលម៉ូសេច្រៀងដោយព្រះវិញ្ញាណ។ ពួកគេម្នាក់ៗបានដឹកពីថ្មខាងវិញ្ញាណដូចគ្នា។ ពួកគេម្នាក់ៗហូបម៉ាណាស្រស់រាល់យប់ៗ រៀងៗខ្លួន! ប៉ុន្តែមានពីរនាក់ដែលបង្កើតឡើងដល់ទឹកដីសន្យា មួយក្នុងចំណោមមួយលាន។

55 តើតេស្តនោះជាអ្វី? ពួកគេទាំងអស់គ្នាដឹកនៅក្នុងថ្មតែមួយ ពួកគេទាំងអស់គ្នាញ៉ាំម៉ាណាខាងវិញ្ញាណដូចគ្នា ដូចដែលយើងកំពុងញ៉ាំនៅព្រឹកនេះ ប៉ុន្តែការសាកល្បងព្រះបន្ទូលបានបង្ហាញពីពួកគេ។ លុះដល់សម័យកាដេស-បារនា ចាប់ផ្តើមចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យា។ ហើយពួកគេមិនអាចឆ្លងកាត់បានទេរហូតដល់ពួកគេត្រូវបានសាកល្បងដោយព្រះបន្ទូល។ និងទាំងអស់—ដប់នាក់ទៀតបានត្រឡប់មកវិញ ហើយនិយាយថា “យើងមិនអាចធ្វើវាបានទេ! ប្រជាជនគឺដូចជា...យើងដូចជាសត្វកណ្តុប សម្រាប់ពួកគេ ជាទីក្រុងដែលមានកំផែងដ៏អស្ចារ្យរបស់ពួកគេ។ ខាងបក្សប្រឆាំងគ្នាខ្លាំងពេក។”

56 ប៉ុន្តែ លោកយ៉ូស្វេ និងកាលែបបាននៅស្ងៀម។ ពួកគេថា “យើងមានលើសពីសមត្ថភាពទៅទៀត!” ហេតុអ្វី? ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា មុននឹងពួកគេចាកចេញទៅ

ដែនដីសន្យា “ខ្ញុំបានផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវទឹកដី។ ខ្ញុំបានឱ្យវាទៅអ្នក។ វាគឺជារបស់អ្នក។”
ប៉ុន្តែមានម្នាក់ក្នុងចំណោមមួយលាន។

57 សព្វថ្ងៃនេះ មានគ្រិស្តបរិស័ទប្រមាណប្រាំរយលាននាក់ នៅលើពិភពលោក
ហើយរាល់ថ្ងៃត្រូវបញ្ចប់មួយជំនាន់។ ហើយឥឡូវនេះ ចុះយ៉ាងណាបើការ
លើកឡើងនឹងមកដល់ថ្ងៃនេះ ហើយមនុស្សប្រាំរយនាក់ ជាសកលនឹងត្រូវបាន
គេយកនៅក្នុងការលើកឡើងនោះ? អ្នកនឹងមិនដឹងឬសូម្បីតែឃើញនៅក្នុង
ក្រដាស នៃពួកគេនឹងទៅ។ ហើយការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់គឺជាការយាង
មកដោយសម្ងាត់។ ទ្រង់នឹងមកលួច។ វានឹងក្លាយជាជនជាតិភាគតិចបែបនេះ
រហូតដល់...

58 ដូចកាលនៅគ្រាដែលពួកសិស្សទូលសួរព្រះយេស៊ូវថា “ហេតុអ្វីបានជាពួក
អាចារ្យនិយាយដូច្នោះ—តើអេលីយ៉ាត្រូវមកមុនឬ?”

ទ្រង់មានបន្ទូលថា “គាត់បានមករួចហើយ ហើយអ្នកមិនដែលដឹងទេ។”

59 តើអ្នកធ្លាប់គិតទេថាប្រជាជនបានធ្វើអ្វីខ្លះ? ពួកគេបានជឿលើម៉ាឡា...
ម៉ាល់...អេលីយ៉ាបានមក។ ហើយគាត់នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយពួកគេ
មិនបានស្គាល់វាទេ។

60 តើនឹងមានការយាងមករបស់កូនមនុស្សយ៉ាងណាដែរ! ពួកគេនឹងធ្វើជាមួយ
ទ្រង់ដូចគ្នា។ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះនៅទីនេះ។ អញ្ចឹង តើយើងនឹងធ្វើអ្វីជាមួយវា? តើ
យើងនឹងញ៉ាំម៉ាណា អញ្ចឹង ហើយមិនបន្តរឿងឡើងទេឬអី?

61 តើអ្នកធ្លាប់បានកត់សម្គាល់ឃើញគ្រាប់ពូជមួយ ដូចដែល វ៉ែរិនកីត
បាននិយាយកាលពីប៉ុន្មាននាទីមុនដែរឬទេ ហើយតើគ្រាប់ចូលក្នុងដីដោយ
របៀបណា? មានគ្រាប់ពូជជាច្រើននៅក្នុងដី។ នៅពេលដែលព្រះបានរំកិលលើទឹក
ដោយមានពន្លឺ ហើយពន្លឺបានចេញមក វត្តមានដំបូងរបស់ព្រះ ជាពន្លឺដែល
បាននិយាយមកដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺជារឿង
តែមួយគត់ដែលនៅតែនាំមកនូវពន្លឺ។ ហើយពេលទឹកត្រឡប់ទៅវិញ គ្រាប់ពូជក៏
នៅលើផែនដីហើយ ហើយពន្លឺបាននាំមកតែគ្រាប់ពូជដែលនៅសេសសល់នៅក្នុង
ពួកវា ចេញមក។ ព្រះជាអ្នកបង្កើតរបស់ទ្រង់។

62 ហើយឥឡូវនេះ នៅព្រឹកថ្ងៃបុណ្យអ៊ុស្ត្រា មានពន្លឺមួយផ្សេងទៀតបាន

វាយប្រហារផែនដី នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបានប្រទានមក។ ហើយ វាត្រូវបានប្រទានឲ្យដើម្បីនាំពន្លឺដល់ពូជទាំងនោះដែលព្រះ តាមរយៈការដឹងមុន របស់ទ្រង់ បានដឹងថានឹងមាននៅលើផែនដី។ នៅពេលទ្រង់ស្គាល់គ្រាប់ពូជ ធម្មជាតិដំបូង ទ្រង់ដឹងថាគ្រាប់ពូជខាងវិញ្ញាណនៅឯណា។ រូបកាយរបស់អ្នក ត្រូវបានដាក់នៅទីនេះនៅពេលនោះនៅលើផែនដី នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បាន នាំផែនដីមកជាដំបូង។ យើងជាផ្នែកមួយនៃផែនដី។ យើងកំពុងដេកនៅទីនោះ។ ហើយតាមរយៈការដឹងមុនរបស់ទ្រង់ ទ្រង់ដឹងច្បាស់ថាអ្នកណានឹងស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយអ្នកណានឹងបម្រើទ្រង់ ហើយអ្នកណាមិនព្រម។ ការដឹងមុនរបស់ទ្រង់ប្រាប់ រឿងនោះ។ ប្រសិនបើវាមិនដូច្នោះទេ នោះ ទ្រង់មិនមែនជាព្រះទេ។ ទ្រង់មិនអាច ជាព្រះដោយគ្មានដែនកំណត់នោះទេ។ ហើយប្រសិនបើទ្រង់គ្មានដែនកំណត់ នោះទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់។

63 ដូច្នោះ អ្នកឃើញមនុស្សធ្វើខុស។ ពួកគេធំពប់ដួលលើវា។ ពួកគេរត់ទៅរកវា ហើយពួកគេគិតបែបនេះ និងបែបនោះ ប៉ុន្តែវាមិនត្រឹមត្រូវទេ យើងឃើញហើយ។ ប៉ុន្តែមានសិទ្ធិដើម្បីធ្វើការ នោះគឺការស្វែងរកឆន្ទៈដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ព្រះ ហើយ ឈរនៅក្នុងនោះ ជាអ្វីដែលព្រះបានហៅអ្នកសម្រាប់ធ្វើ។

64 ដូចដែលបងប្រុសជេកបាននិយាយកាលពីប៉ុន្មាននាទីមុនអំពីការចុះមកនៅ ទីនេះ—ទីលាន ភើស៊ីង ភាពច្របូកច្របល់ទាំងអស់។ មួយទៅផ្លូវនេះ មួយទៅ ផ្លូវនោះ និងអំពីអ្នកទេវវិទ្យា ជាដើម ដែលអ្នកចង់ដឹងទេវវិទ្យាខ្លះ សូមចូលទៅ ទីនោះ។

65 ខ្ញុំគិតថាវាដូចជានៅ ហ៊ីដដាក់ ក្នុងទីក្រុងឡានដុន។ ខ្ញុំបានចុះនៅទីនោះ គ្រប់គ្នាមានគំនិតផ្ទាល់ខ្លួន។ វាគឺជា—វាគឺជាការប្រមូលផ្តុំនៃពិភពសម័យទំនើប នៅបាប៊ីឡូន។

66 ប៉ុន្តែតើអ្នកបានកត់សម្គាល់ដូចជា—ដូចដែលបងប្រុស ភីត បានបន្តសារ ដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់របស់គាត់នៅព្រឹកនេះដល់ពួកយើង? នៅពេលគាត់ចាប់ផ្តើម ដើរចេញពីឧទ្យាន នៅទីនោះគាត់បានរកឃើញផ្កា អ៊ីស្ទ្លីលីតូចមួយ។ “នៅ កណ្តាលនៃការយល់ច្រឡំទាំងអស់” ដូចដែលគាត់បាននាំវាមកយើង “វាគ្មាន វិធីដើម្បីនិយាយថា ‘បាទ’ ឬ ‘ទេ’ ឡើយ។ វាជាជីវិតរបស់ព្រះដែលក្លិននៅក្នុងវា នៅកណ្តាលនៃការច្របូកច្របល់ទាំងអស់។” វានៅទីនោះក្នុងរស្មីរបស់វា ព្រោះ

ព្រះបានតែងតាំងវាឱ្យនៅទីនោះ។ នៅក្នុងជម្លោះទាំងអស់ គ្មាននរណាម្នាក់ កត់សម្គាល់ឡើយ។ ពួកគេមិនបានឃើញការអនុវត្តខាងវិញ្ញាណរបស់វាទេ។

67 ហើយសព្វថ្ងៃនេះក៏ដូចគ្នាដែរ ក្នុងចំណោមការជួបជុំ និងក្រុមដ៏អស្ចារ្យ ទាំងអស់របស់យើង និងព្រះវិហារ និងនិកាយជាដើម។ ម្នាក់កំពុងទាញផ្លូវនេះ “យើងត្រូវតែជាបាទីស្ទ ឬជា ព្រេសប៊ីធៀន ត្រូវតែជានេះ នោះ ឬរដ្ឋអឺរ៉ុប” នៅកណ្តាលវាទាំងអស់មានផ្ការីក។ មានព្រះចេស្ដានៃព្រះនៅក្នុងចំណោមយើង រាល់គ្នា ដែលត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងចំណោមយើងទាំងអស់គ្នា។ សូមឈប់ ហើយមើលវា ពីរបីនាទី ហើយមើលវានៅសប្តាហ៍នេះ ហើយឃើញវាសព្វគ្រប់ដឹង នៅចំពោះមុខយើង។ យើងជឿថាព្រះនឹងធ្វើវា។ មែនអត់? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន”—អដ។]

68 ខ្ញុំឃើញថាយើងគួរតែចុះទៅជាន់ក្រោមឥឡូវនេះ។ ដូច្នេះសូមអធិស្ឋានយើង ម្នាក់ៗ។

69 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ នៅពេលដែលយើងឱនក្បាលនៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ យើងមានអារម្មណ៍ថាយើងមិនល្អគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការសុំ។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានសន្យានឹង យើងថា បើយើងនឹងមក ទ្រង់មិនបដិសេធយើងឡើយ។ ហើយសេចក្តីថ្លែងការណ៍ ដ៏តឹងរឹងទាំងនេះ ដែលទើបតែត្រូវបានធ្វើឡើង ដោយគ្មានន័យថាជាគោលលទ្ធិទេ “មួយក្នុងចំណោមមួយលាន” ប៉ុន្តែគ្រាន់តែចង់ចាំ។ ដ្បិតទ្រង់មានបន្ទូលថា:

...ច្រកតូចគឺជាផ្លូវ ហើយផ្លូវតូចចង្អៀត ដែលនាំទៅរកជីវិត ហើយ មានមនុស្សតិចណាស់ដែលនឹងរកវាឃើញ។

ដ្បិតមនុស្សជាច្រើនត្រូវបានហៅ ប៉ុន្តែមានមនុស្សតិចណាស់ដែល ត្រូវបានជ្រើសរើស។

70 ឱព្រះវរបិតាដ៏អស់កល្បអើយ សូមបញ្ជូនពន្លឺនៃដំណឹងល្អមកទូទាំងទីក្រុង នេះ តាមរយៈសន្និបាតនៅសប្តាហ៍ខាងមុខនេះ។ ហើយប្រសិនបើមានពូជ មួយណា ដោយការផ្តល់ដ៏ប្រាជ្ញាអស្ចារ្យមកពីទ្រង់ ដូចជាព្យាយាមបង្ហាញ វានៅក្នុងមេជីវិតឈ្មោះរបស់បុរសនិងស្ត្រី សូមឱ្យពួកគេរំលឹកចូលទៅក្នុង មហាសន្និបាត។ សូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រទានពន្លឺដល់ពួកគេ។ យើងដឹង ថាពេលវេលាប្រហែលជាយឺតយ៉ាវអ្វីដែលយើងគិត។ ទូលបង្គំ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ថា នៅពេលដែលយើងមកទីនេះ ដោយគ្រាន់តែជឿថា ប្រហែលជាមានអ្វីមួយ

ដែលអាចធ្វើបាននៅទីនេះ ដែលនឹងជួយប្រជាជនឬ—ឬចាប់ចៀមចុងក្រោយនោះ។ យើងដឹងហើយថា នៅពេលដែលក្រោលចៀមពេញ នោះអ្នកគង្វាលនឹងបិទទ្វារ។

71 ដូចនៅសម័យលោកណូអេ នៅពេលដែលសមាជិកចុងក្រោយនៃគ្រួសារត្រូវបាននាំមក ព្រះជាម្ចាស់បានបិទទ្វារ។ ហើយគេវាយនិងដាល់ ប៉ុន្តែវាហួសពេលហើយ។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ពួកគេមានឱកាស។

ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំជាទ្វារសម្រាប់ក្រោលចៀម។”

72 ហើយបទកវីនិពន្ធពិរោះប៉ុណ្ណា “តើកោសិបប្រាំបួននៅមិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ទ្រង់ទេឬ? ប៉ុន្តែអត់ទេ មានមួយទៀត។” គាត់អាចជាចៀមខ្មៅតូច ឬគាត់ប្រហែលមិនមែនជាអ្នកណាម្នាក់សំខាន់ អាចជានាងតូចឬគាត់។ យើងមិនដឹងថាគេនៅទីណាទេ ប៉ុន្តែអ្នកចុងក្រោយត្រូវចូល ហើយបន្ទាប់មកទ្វារនឹងត្រូវបិទ។ ឱព្រះដែលជ្រាបគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ សូមស្វែងរកជីវិតយើងនៅព្រឹកនេះ។ ហើយបញ្ជូនយើងទៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលយើងអាចទៅបាន ដើម្បីឱ្យយើងអាចរកឃើញអ្នកចុងក្រោយនោះ ថាទ្វារនឹងត្រូវបិទ ហើយអ្នកគង្វាលនៅខាងក្នុងជាមួយចៀម។ សូមទ្រង់ប្រទានមក ព្រះអម្ចាស់អើយ។ បើមានម្នាក់នោះនៅថ្ងៃនេះ បើអ្នកនោះត្រូវចូលមក...

73 “គ្រប់ទាំងព្រះបិតាបានប្រទានមកខ្ញុំ នឹងមកឯខ្ញុំ។ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចមកបានឡើយ លើកលែងតែព្រះបិតារបស់ខ្ញុំបានទាញគាត់មក។”

74 ហើយប្រសិនបើមានការអូសទាញ ឬមានអារម្មណ៍តិចតួច ថានេះអាចជាម៉ោងសម្រាប់អ្នកណាម្នាក់នៅក្នុងទស្សនិកជននេះ នៅទីនេះ ឬជាន់ក្រោម ឬកន្លែងណាក៏ដោយ ពួកគេអាចឆ្លើយបាន “បាទ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំជាក្មេងវង្វេងដែលវង្វេង ហើយវាបានតស៊ូ អស់មួយជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំគួរតែមក ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះខ្ញុំនៅខាងផ្នែកនៃការបរាជ័យ។ ខ្ញុំមិនអាចឡើងឬចុះបានទេ។ ខ្ញុំមិនអាចទៅបានឡើយ។” អូ សូមអ្នកគង្វាលដ៏អស្ចារ្យមក លូកដៃទន់ភ្លន់ ហើយនាំអ្នកនោះមកដោយសុវត្ថិភាព ដាក់វានៅលើស្មារបស់ទ្រង់ ហើយនាំវាមកវិញដោយសុវត្ថិភាព។

75 ប្រហែលជាមានម្នាក់នៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់ ដែលឈឺ ក្នុងស្ថានភាព

ស្រដៀងគ្នា ដែលត្រូវពេទ្យបាននិយាយថា “គ្មានអ្វីអាចធ្វើបានទេ។” គាត់បាន ព្យាយាមយ៉ាងខ្លាំងដើម្បីជួយសង្គ្រោះ ប៉ុន្តែគាត់មិនអាចសង្គ្រោះវាបានទេ។ វា ហួសពីលទ្ធភាពរបស់គាត់។ មាន—គ្មានអ្វីដែលគាត់អាចធ្វើបានទេ។ ថ្នាំប្រ កាំបិតរបស់គាត់មិនអាចចូលបានទេ។ ប៉ុន្តែ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ គ្មានអ្វីឆ្ងាយពេក សម្រាប់ព្រះហស្តដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ឡើយ ហើយព្រះបន្ទូលទ្រង់គឺជាព្រះហស្ត របស់ទ្រង់។ ដូច្នេះ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានថា ព្រឹកនេះ ពេលយើងកំពុងតែនិយាយ ជាមួយទ្រង់ ថាទ្រង់នឹងឈោងទៅរើសអ្នកដែលឈឺ ហើយមិនអាចជួយខ្លួនឯង បាន ផុតពីបញ្ហាវិទ្យាសាស្ត្រទាំងអស់ ផុតពីគ្រូពេទ្យ សូមឲ្យពួកគេជាសះស្បើយ។ សូមទ្រង់ប្រទាន ព្រះអម្ចាស់អើយ។

76 ដូចដែលយើងគិតពីដាវីឌ ដូចដែលគាត់ត្រូវរៀនលើចៀមពីរីប៊ីក្យាល គ្រាន់តែពីរីប៊ីក្យាល។ ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយ ខ្លាប៉ុមួយក្បាលចូលមកយកចៀមតូចមួយនោះ ហើយយកវាចេញ ហើយនឹងបានស៊ីវា (ដូចជាមហារីកនឹងស៊ីរាងកាយ) ឬសត្វតោ ដ៏ធំ។ ប៉ុន្តែ ដាវីឌ មិនបានបំពាក់ឧបករណ៍ពេកទេដោយ—កាំភ្លើង ឬមិនមែន ជាអ្នកកាន់ដាវទេ គឺមានតែខ្សែដង្កក់ប៉ុណ្ណោះ គាត់បានដើរតាមចៀមនោះ។ ហើយ នៅពេលដែលគាត់បានរកឃើញ—សត្វដែលហៀបនឹងសម្លាប់ចៀមតូចនោះ គាត់ បានសម្លាប់វាដោយខ្សែដង្កក់។ គ្រាន់តែជាអាវុធដ៏សាមញ្ញមួយដែលមានស្បែក និងខ្សែមួយ ប៉ុន្តែគាត់មានទំនុកចិត្តលើវា។

77 យើងមិនមានទេពកោសល្យដ៏អស្ចារ្យក្នុងចំណោមពួកយើងទេ ព្រះអម្ចាស់។ យើងជាមនុស្សសាមញ្ញដែលមានការអធិស្ឋានតិចតួច ប៉ុន្តែយើងនឹងមកនៅព្រឹក នេះរកចៀមរបស់ព្រះវរបិតា។ ស្រ្តីដែលដើរតាមផ្លូវវេទនា ជក់បារី ព្យាយាមស្វែងរក សន្តិភាពតាមបារី បុរសដែលជុំគ្រឿងកែវ ហើយព្យាយាមដាក់វារីព្យា ប៉ុន្តែខ្មាំងសត្រូវ ទប់គាត់ជាប់ ក្មេងប្រុស ឬក្មេងស្រីដែលបានព្យាយាមធ្វើត្រូវ ដែលមិនអាចស្វែងរក កម្លាំងដើម្បីបំបែកចេញពីអំពើខុស យើងមកក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដើម្បី ទាមទារចៀមនោះនៅព្រឹកនេះ។ យើងប្រឆាំងនឹងសត្រូវ ព្រោះជារឿងសាមញ្ញ មួយ ខ្សែដង្កក់ ការអធិស្ឋាន ប៉ុន្តែ យើងនឹងមកដើម្បីយកអ្នកនោះត្រឡប់ទៅ ក្រាលរបស់ព្រះវរបិតាវិញ ដើម្បីឲ្យយើងអាចប្រាប់ពីរឿងទាំងនោះដែលបាន ប្រព្រឹត្តនៅក្នុងដៃរបស់យើង។ សូមឲ្យព្រះចេស្ដានៃព្រះឥឡូវវាយសេចក្តីដំនើរចុះ ក្នុងចិត្តមនុស្ស ហើយសូមឲ្យព្រលឹងដែលបាត់បង់នោះវិលមកវិញនៅព្រឹកនេះ។

សូមឲ្យការល្អក្នុងជីវិតនេះបង្វែរគាត់ចេញ សូមឲ្យគាត់ទៅ។ ហើយសូមឲ្យ
គាត់ឃើញខ្លួនគាត់ដោយសុវត្ថិភាពនៅលើស្ពានរបស់ចៅហ្វាយ ដោយត្រូវបាន
គេដឹកត្រឡប់មកវិញដោយសុវត្ថិភាពម្តងទៀត។ យើងសូមវានៅក្នុងព្រះនាម
ព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

78 សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នកគ្រប់គ្នា។ រហូតដល់ខ្ញុំជួបអ្នកនៅថ្ងៃស្អែក ខ្ញុំនឹង
បង្វែរកម្មវិធីទៅបងប្រុស សាការន។ [កន្លែងទទេនៅលើកាំសែត—អេដ។]

[បងប្រុស ប្រាណហាំ បញ្ចប់ផ្នែកទីបី—អេដ។]

79 នេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកនឹង... ថាខ្ញុំបានរកឃើញព្រះគុណកាន់តែច្រើននៅ
ចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះ និងចំពោះមុខអ្នក ជឿថាខ្ញុំនឹងឈរនៅទីនេះដើម្បីប្រាប់អ្នកពីអ្វី
ដែលខុស។ ខ្ញុំបានឆ្លងផុតថ្ងៃកំណើតគម្រប់អាយុហាសិបប្រាំមួយឆ្នាំរបស់ខ្ញុំ នៅ
ថ្ងៃផ្សេងទៀត។ នេះមិនមែនគ្រាន់តែជាសាររបស់បុរសចំណាស់ប៉ុណ្ណោះទេ។ ខ្ញុំ
ជឿវាតាំងពីខ្ញុំនៅក្មេង។ ហើយប្រសិនបើនេះមិនមែនជាការពិតទេ ខ្ញុំគឺជាមនុស្ស
ល្ងង់បំផុតដែលព្រះមាននៅលើផែនដី។ ខ្ញុំបានលះបង់មួយជីវិតរបស់ខ្ញុំសម្រាប់
បុព្វហេតុនេះ។ ហើយខ្ញុំអាចនិយាយពាក្យនេះដោយស្មោះត្រង់៖ បើខ្ញុំមានមួយ
ម៉ឺនជីវិត ខ្ញុំនឹងមិនផ្លាស់ប្តូរគំនិតខ្ញុំទេ។

80 ឥឡូវនេះ ការព្យាបាលគឺស្ថិតនៅក្នុងដៃរបស់មនុស្សគ្រប់រូប។ សូមចាំថាការ
ព្យាបាលគឺនៅក្នុងអ្នក។ ព្រះជាម្ចាស់បានដាក់នៅក្នុងដើម ភីជគ្រប់ ភីជដែល
មិនធ្លាប់មាននៅក្នុងវា នៅពេលដែលទ្រង់បានដាំវានៅក្នុងសួនច្បារ។ ឃើញ
ទេ អ្នកគ្រាន់តែ... ដើមភីជ ឬដើមផ្លែប៉ោមឬដើមឈើហូបផ្លែ គ្រាន់តែមានការ
រីកចម្រើន ពីការដឹកទឹកនៅក្នុងផែនដី។ ឥឡូវនេះអ្នកម្នាក់ៗមានសក្តានុពល
ទាំងនោះនៅក្នុងអ្នក ដើម្បីបញ្ជូនអ្នក ដ្បិតគឺជាព្រះ ចាប់តាំងពីអ្នកត្រូវបានគេដាក់
ចូលក្នុងព្រះគ្រីស្ទដោយការជ្រមុជទឹក (មិនមែនជាបុណ្យជ្រមុជទឹក) បុណ្យជ្រមុជ
ខាងវិញ្ញាណ។ អ្នកមិនចូលមកក្នុងព្រះគ្រីស្ទដោយពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកទេ។
ដោយពិធីបុណ្យជ្រមុជខាងវិញ្ញាណ!

81 រសៀលថ្ងៃស្អែក បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពី របៀប
និងអ្វីដែលជាការអនុវត្តជាក់ស្តែងរបស់វា។ យើងមានវានៅពេលរសៀល ដូច្នេះវា
នឹងមិនខានដល់កម្មវិធីរបស់អ្នកណាមួយឡើយ។

82 ឥឡូវនេះសូមមើល អ្នករាល់គ្នានៅទីនេះកំពុងឈរជាអ្នកជឿ សូមមើល នោះ ជីវិតដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទគឺនៅក្នុងអ្នក។ វាអាចទៅរួច ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែ ឃើញវា!

83 វាជាកិច្ចការរបស់អារក្សក្នុងការរារាំងអ្នកពីរឿងនោះ ធ្វើឲ្យអ្នកងងឹតភ្នែក។ វាគ្រាន់តែអាចឱ្យអ្នកខ្វាក់ភ្នែក នោះហើយ ឃើញទេ អ្នកមិនដឹងថាអ្នកនឹងទៅ ទីណានោះទេ។ បុរសពិការភ្នែកមិនអាចប្រាប់ថាគាត់ទៅណាទេ គាត់ត្រូវស្វែងរក ការយល់ដឹងពីអ្នកដែលអាចមើលឃើញ។ ទាល់តែយើងអាចយល់បាន ទើបមាន នរណាម្នាក់ប្រាប់យើងថាអ្វីជាការពិត។

84 ហើយព្រះគ្រីស្ទបានសុគតជំនួសអ្នក ហើយអ្នកត្រូវបានប្តូរពីលោកិយទៅ ឯព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកត្រូវការគឺត្រឹមត្រូវនៅក្នុងអ្នក តាមរយៈ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ត្រឹមត្រូវអត់? ឥឡូវនេះ រឿង តែមួយគត់ដែលអ្នកត្រូវធ្វើគឺគ្រាន់តែចាប់ផ្តើមជីវិតនោះ។

85 ហើយនៅពេលដែលដើមឈើផឹកវា ចាប់ផ្តើមរុញស្លឹករបស់វា ពន្លករបស់វា ចេញផ្លែជារៀងរាល់ឆ្នាំ។ ផ្លែឈើមិននៅក្នុងដី ផ្លែឈើគឺនៅក្នុងរុក្ខជាតិ។ ប៉ុន្មាន នាក់យល់ អ្វីដែលនិយាយ “អាម៉ែន” [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន” —អេដ។] ដូច្នោះ ឃើញទេ ផ្លែមាននៅក្នុងរុក្ខជាតិ ហើយគ្រប់រុក្ខជាតិត្រូវផឹកពីប្រភពទឹករបស់ វា។ ភ្លៀងធ្លាក់មកហើយ ផ្តល់ឱ្យរុក្ខជាតិនោះ មានជីវិតផឹកវា ហើយនៅពេលដែល វាផឹក។ វាលូតលាស់។

86 ហើយវាធំឡើងរហូតដល់វាលានដល់ពន្លកពេញលេញ ដូចដែលក្រុមជំនុំ មាន ដើម្បីរីកដុះដាលនៅសម័យនេះ។

87 ហើយនៅពេលយើងផឹក យើងលូតលាស់។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើរុក្ខជាតិមិនព្រម ផឹក នោះរុក្ខជាតិមិនអាចលូតលាស់បានទេ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកនឹងគ្រាន់តែជឿ វាឥឡូវនេះ ជាបុគ្គល!

88 ពិតណាស់ អ្នកដឹងពីរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់ធ្វើ បង្ហាញពីភាពខុសគ្នា អំពីអ្វី ដែលអ្នកបានធ្វើ និងអ្វីដែលអ្នកមិនគួរធ្វើ ហើយអ្វីៗផ្សេងទៀត នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំ។ យើងសង្ឃឹមថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងសណ្តិតមកលើយើងនៅព្រឹកនេះ ហើយធ្វើ ដូចយើងបានឈរ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានបន្តរង់ចាំ។

89 ខ្ញុំគិតថាវាជាផ្នែកខ្លះមួយ ដោយគិតថាជាន់ក្រោមគេចង់ឲ្យយើងចេញពី ទីនេះ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែពួកគេចង់បានយើង យើងយឺតពេលហើយ។

90 ប៉ុន្តែត្រូវជឿការនេះ ដោយអស់ពីចិត្ត។ សូមធ្វើ។ ប្រសិនបើខ្ញុំ—ប្រសិនបើខ្ញុំ បានរកឃើញព្រះគុណនៅចំពោះមុខអ្នក ក្នុងនាមជាមនុស្សស្មោះត្រង់ ចូរជឿរឿង នេះចុះ។ ឥឡូវនេះដាក់ដៃរបស់អ្នក—នៅលើគ្នាទៅវិញទៅមក។

91 ឥឡូវនេះ មើល ព្រះគម្ពីរមិនបានចែងថា “សញ្ញាទាំងនេះនឹងធ្វើតាម រឿងប្រាណហាំ។” មិនបាននិយាយថា “វានឹងធ្វើតាម អូរីស រឿងប៉ុណ្ណោះ។” មិនបាន និយាយថានឹងធ្វើតាម “បងប្រុស ខុប” ឬ “នរណាម្នាក់។”

92 “ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមពួកគេ” ពហុវចនៈ “ដែលជឿ។ ប្រសិនបើ គេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេនឹងបានជាឡើងវិញ។” វាជាអំណាចនៃព្រះដែល មាននៅក្នុងអ្នក ដែលនាំជីវិតដល់អ្នកដែលអ្នកបានកាន់ដៃអ្នក ប្រភពផ្តល់ជីវិតនៃ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

93 ព្រះជាម្ចាស់ជាទីស្រឡាញ់ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ក្នុងគ្រាដ៏ សំខាន់នេះ នៅពេលដែលក្រុមជំនុំ... តើពួកគេអាចឈរនៅវិនាទីនេះបានទេ ដោយគ្មានការភ័យខ្លាច ហើយសូមឲ្យព្រះចេស្ដាដែលប្រោសព្រះគ្រីស្ទឡើងពី ផ្លូវ សូមប្រញាប់ប្រញាល់ទៅរកពួកគេឥឡូវនេះ សេចក្តីពិតនៃដំណឹងល្អ ដែល ជាការចាត់តាំងរបស់ព្រះយេស៊ូវ បើពួកគេ “ដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ ពួកគេនឹងជា សះស្បើយ។” សូមឲ្យគ្រប់អំណាចអាក្រក់ គ្រប់ឃាតា គ្រប់ជម្ងឺ គ្រប់បញ្ហា រាល់ ការឈឺចាប់ដែលបានកើតឡើងចំពោះមនុស្ស សូមឲ្យវាចាកចេញទៅដោយ សេចក្តីជំនឿ។ ក្នុងនាមជាមនុស្សជឿ យើងសូមវាក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

94 ឥឡូវនេះ ចូរលើកដៃឡើង ហើយសរសើរតម្កើងទ្រង់ បើអ្នកជឿថាទ្រង់ធ្វើ។

95 បពិត្រព្រះអង្គអើយ ទារកនេះនឹងត្រូវស្លាប់ ព្រះអម្ចាស់អើយ លុះត្រាណា តែរឿងនេះកើតឡើង។ ទូលបង្គំថ្កោលទោសការចងគំនុំនេះ ក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សូមឲ្យវាចាកចេញពីក្មេងស្លូតត្រង់។ អាម៉ែន។

ឥឡូវនេះ ត្រូវពេទ្យបានព្យាយាមហើយក៏ហាជ័យ។ គ្រាន់តែជឿ។

65-0424 មួយក្នុងមួយលាន
អាហារដ្ឋានក្នុងតុន
ឡូសអែនជេលេស, ការលីហ្វ៊ីញ៉ា ស.ហ.រ

KHMER

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

សេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីការរក្សាសិទ្ធិ

រក្សា រ សិទ្ធិ គ្រប់យ៉ាង។ សៀវភៅនេះអាចត្រូវបានបោះពុម្ពនៅលើម៉ាស៊ីនបោះពុម្ព នៅឆ្នះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ឬត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយឥតគិតថ្លៃ ជាឧបករណ៍ សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះមិនអាចលក់ ផលិតឡើងវិញក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ បង្ហោះនៅលើគេហទំព័រ រក្សាទុកក្នុងប្រព័ន្ធទាញ យកមកវិញ បកប្រែជាភាសាផ្សេងទៀត ឬប្រើសម្រាប់ការស្នើសុំមូលនិធិដោយ គ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី Voice Of God Recordings®។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ឬសម្រាប់សម្ភារៈផ្សេងទៀត សូមទាក់ទង:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org